

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

NR. NISSUM HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

Foto: Thomas F., 9.a

Juni 1988 · 80. årgang

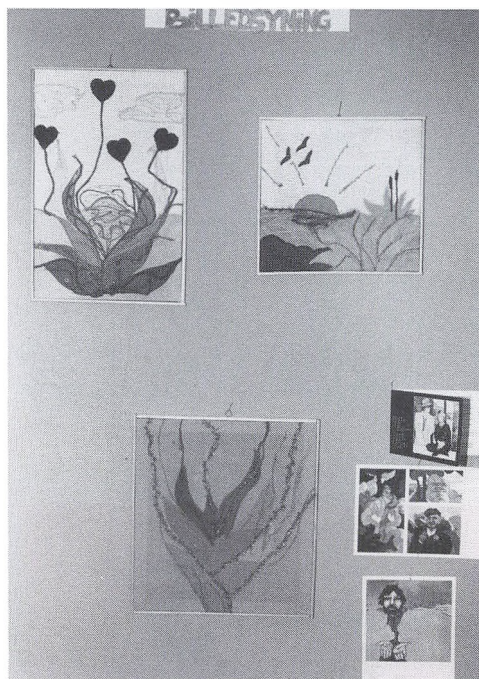
5

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

»Støj«

I en bog af Johannes Møllehave husker jeg et sted, hvor han fortæller om en oplevelse, han havde med et par blaffere. Møllehave var på vej ud for at holde et foredrag og tog da et par blaffende studenter op i håb om at få en god samtale undervejs. Ingen sagde imidlertid et ord i lang tid, og Møllehave valgte at vente på et udspil fra dem. Først efter et par hundrede kilometers kørsel begyndte parret at sige noget. De forklarede da, forespurgt af Møllehave, at de hele tiden havde håbet, at bilradioen ville blive tændt, så den kunne fylde tiden ud, og de ikke behøvede at sige noget. Derhjemme havde de også altid radioen kørende hele tiden.

Vi kender selv støjen fra vores hverdag – vi farer afsted efter alt det, vi skal nå, og når der endelig er en ledig stund, tænder vi måske fjernsynet for at slappe af. Støjen er farlig!

Hvis vi tillader støjen at dominere vort liv, vil budskabet om Guds kærlighed heller ikke nå frem til os. Så bliver glæde, taknemmelighed og kærlighed til problemer for os. Ikke fordi vi ikke kender deres eksistens, men fordi alt for meget støj hindrer, at sandheden i disse ord trænger ind til os. Vort svar på Guds grænseløse kærlighed til os mennesker burde jo være taknemmelighed, glæde og kærlighed. I stedet bliver det alt for tit utilfredshed, stress og ligegyldighed. Vort støjniveau er så højt, at vi dårligt fatter, at Guds ord til os betyder nyt liv for os.

Derfor er det så vigtigt, at vi prøver at begrænse den ydre støj, der omgiver os. D.v.s. reducerer de unødvendige handlinger og gøremål i vores dagligdag, som i virkeligheden stjæler vores tid og hindrer os i at opleve glæde, taknemmelighed, sorg og lidelse; kort sagt hindrer os i at leve livet fuldt ud. Selvfølgelig kan vi aldrig helt fjerne støjen i vort liv, men vi kan og skal engang imellem sortere kraftigt i den støj, vi omgiver os med – og begrænse den.

Denne ydre støj, som jeg indtil nu har gjort en del ud af, er måske blot et ydre spejlbillede af en indre uro, en »indre støj«, som i virkeligheden er den største hindring for, at evangeliet når ind til os. Den brasilianske ærkebiskop Dom Helder Camara skriver et sted i en af sine bøger netop om denne indre uro:

Støjen –
som gør det umuligt
at høre Guds røst,
er ikke
på nogen måde
menneskers stemmer,
storbyernes larmen
og, endnu mindre,
vindens susen
eller havets brusen...

Støjen
som ganske overdøver
den guddommelige røst
er den indre tumult...

Det Nye Testamente giver en del eksempler på mennesker, for hvem det er lykkedes at dæmpe støjen, så de har fået nyt liv, eller at Jesu ord er trængt ind til dem. F.eks. tolderen Zakæus eller røveren på korset.

Jo bedre vi bliver til at modtage evangeliet støjfrigt, jo bedre vilkår vil glæden, taknemmeligheden og kærligheden få.

Herre,
luk mig ind i stilheden for dit ansigt
bare for en kort stund.

Luk alle forstyrrende tanker ude fra mit sind,
de trommer som hagl på et bliktag,
så jeg ikke kan samle mit sind om dig.

Luk alt det ude,
der tynger mit sind og ødelægger min fred,
gør mig så stille at jeg kan høre,
hvad du vil sige mig.

Tal til mig, Herre,
og lad mig mærke din nærhed,
så jeg kan gå styrket ud
til dagens opgaver og arbejde,
til dagens sorger og glæder,
til det, dagen vil bruge mig til,
og det, den vil kræve af mig.

Ellen Lissner

Med ønsket om en god sommerferie.

Poul Trelborg

HJEMME FRA SKOLEN

»Kom maj du søde milde« kan være den bedste tænkelige overskrift over vejret i dette forårs maj. Solen og de lyse timer har spredt glæde efter den fugtige vintertid. Vi mennesker påvirkes også af lyset og af vejret. Elevernes støjniveau hæves nogle decibel og deres forårskådhed resulterer i mangan vandkamp i højskolehaven. Haven invaderes også af en bevinget forårsbebuder, nemlig sjaggeren. Denne fugl er en meget hyppig ynglefugl i Nr. Nissum og omegn, men ikke i andre egne af landet.

Vores biologiturer med eleverne her i foråret har også gået til Kongensgårdsdalen, som netop nu står gul af ranunkler. Turene indeholder altid en vis spænding med hensyn til om støvlerne er lange nok. En tur på hængemosen skal klares med behændighed og måske lidt held. Vi var nogle stykker, der så Ole ændre ansigtsudtryk, da han var kommet på gyngende grund; men han fik konstateret, at vandkarse med de flotte violette støvdragere står på meget fugtig bund. En bestemt vældmose i dalen indeholder nogle sjældne gøgeurter. Denne

smukke orkide er i denne mose ret talrig; men den findes ikke andre steder i dalen. Når der så ydermere på kanten af vældet findes dalens eneste engblomme, kan det jo give anledning til en snak om truet natur. Det er ikke af sådan en plante vi skal tage et classesæt til nærmere studier. Jeg tror, at respekten og ansvarligheden for naturen netop på sådan en tur kan føles, som noget nært. Her kan vi værne om vores lille stykke natur.

Starten af maj er jo traditionen tro de skriftlige prøvers tid. Der bliver arbejdet flittigt i flere timer. Som vagtlærer er der en speciel stemning over en skriftlig prøve. Man må rende rundt og samle viskelæder op, dele papir ud, låne slettelak (giftigt stads) og spise overflødig slik fra eleverne; men disse opgaver er også med til at udsætte middagssøvnen. I skrivende stund sammenlignes karakterer fra censor og lærer, og den endelige karakter meddeles til eleven.

Her i maj mærker vi på flere måder, at skoleåret er ved at være slut. Vi har afholdt to arrangementer, som vi kalder udskolingsar-

Foto: Poul Trelborg.

rangementer for vores afgangselever. Hvordan gør vi overgangen fra skolens beskyttede miljø til erhvervslivet eller andre uddannelsesinstitutioner nemmere? Vi har indbudt dels forældre og dels elever fra tidligere til at fortælle om deres erfaringer og oplevelser.

Forældredag

Kristi Himmelfartsdag var skolen sædvanen tro pyntet op til fest, idet den årlige forældredag blev holdt i dejligt vejr. Programmet startede i Nr. Nissum kirke, hvorefter der var middag i højskolehallen. Mette Obel, Mette Jacobsen, Anette Nørgård og Kirsten Østergård optrådte med spændende selvkomponeret sang, musik og drama. Senere på eftermiddagen var vi vidne til 10b's fremragende fremførelse af stykket »Anne Sophie Hedvig«. Gymnastikopvisning, fodboldkamp, udstilling af eleverarbejder, video fra jubilæumsfesten i november var andre programpunkter, før koret afsluttede dagen i kirken med en vekselvirkning mellem læsning af bibelteksten fra prædi-

kestolen og korsang. En flot og stemningsfuld afslutning på en festdag.

Et farvel til Nr. Nissum

Jeg fornemmer også denne sommer en ekstra spænding ved at skulle starte efter sommerferien, da jeg skal starte i en ny stilling på Rønde Højskole. Jeg skal være med til at etablere en ny idrætslinie på højskolen. Rønde er en skole i familien af gamle IM-skoler og har kunnet bevare højskolen sammen med en velfungerende efterskoleafdeling. Skolen er i gang med at bygge ny idrætshal, så skolen også på den linie har de fineste faciliteter. Et mål med idrætslinien er at give de mange trin-1 og 2 lederuddannede fra efterskoler en mulighed for at udvide deres uddannelse gennem et højskoleophold, hvor KFUMs Idrætsforbunds trinuddannelse benyttes. Det er især boldspillene, vi vil tage fat på i Rønde.

Spændingen og udfordringen ved at skulle starte nyt på højskoleniveau vejede tungt i overvejelserne mod at skulle flytte fra en dejlig

Foto: Poul Trelborg.

Foto: Poul Trelborg.

tid i Nr. Nissum. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sende en hilsen og sige tak til mine tidligere elever og deres forældre. Jeg håber at se mange NNE-ere på højskolen i Rønne. Jeg føler, at jeg skal fortsætte et påbegyndt arbejde. Den kristne folkehøjskole har netop tilbudt til eleverne om oplevelse på det menneskelige og kristne område gennem oplevelser og diskussioner. Når opholdet så også indeholder en stor mulighed for idrætsaktiviteter, passer det godt ind i mange NNE-ers smag.

Jeg vil slutte med et vers, der meget fint illustrerer naturen netop nu:

Hvert træ nu pranger med sit løv,
og jorden dækker til sit støv
med sommergrønne klæde
og skønnere er liljens dragt
end Salomon i al sin pragt
på gyldne kongesæde.

God sommer!

Gunnar Birkelund Jensen

Anna Sophie Hedvigs Sejr

Så sad vi der. Flere hundrede mennesker. Store og små. Forældre og elever. I Højskolehallen. Kristi Himmelfartsdag 1988. Vi sad der i næsten 2 timer. Opslugte fra først til sidst. Vi var i teater. Kjeld Abells drama om Anna Sophie Hedvig blev gjort til en stor oplevelse – af 10B og Inger Øeby.

Anna Sophie Hedvig har slået et andet menneske ihjel. Hun har myrdet. Sagt nej til de kræfter, der kvæler livet mellem mennesker: eller de værdier, som kvalitativt liv afhænger af. Disse værdier, der forekommer så vanskelige at forsvare, fordi de ikke er kontante, ikke kan måles og vejes, ikke kan håndteres i logiske regler og love – men kun kan ses på de konsekvenser, der opstår, når de er væk – når det er forsent.

At forsvare disse »kærlighedens størrelser« kræver mod til at bevæge sig ud på det dybe vand, ud i risiko, ud i skyld og ansvar, ud i engagement, hvilket igen betyder modet til at gå i krig med den pænhed og ligegyldighed,

der tillader magtens forbrydelser – eller ikke vil lukke øjnene op for dem.

Anne Sophie Hedvig – den lille og grå hverdagskvinde, har dette mod. Har vi?

Stykket er et bragende angreb på lunken humanisme og flødeskumskristendom, hvor de store ord forbliver i det pæne og idylliske – og aldrig til handlinger af kød og blod. Ligesom de fleste af Kaj Munks skuespil er sådanne angreb. Og Nordahl Griegs ikke at forglemme.

Det er altså et ubehageligt stykke om, hvad det koster at springe ud af sig selv og bekæmpe magtens overgreb på kærligheden – og at sige nej til menneskets åbenbare trang til selv at spille Vorherre. Især, når vi godt ved, at vi for det meste netop ikke springer ud i disse engagementer. At vi svigter – og bruger det meste af tiden på at konstruere selvretfærdiggørelser, så vores flugt kan forvandle sig til »normalitet«, og hvorved vi iøvrigt også undgår et brud med vores idylfixering.

Foto: Thomas F., 9.a.

Da det pæne kristne-borgerskab i 1939, hvor stykket havde urpremiere på Det Kongelige Teater, følte sig ramt, havde stykket også en politisk adresse – som desværre ikke blev mindre rammende under Besættelsestiden derefter. Adressen var helt klart demokratiernes holdning til begivenhederne i Spanien, hvor magtens systemer stille og roligt – og meget brutalt – tværede Kærlighedens råb om frihed ud. Demokratierne så til, gjorde ingenting, greb ikke ind og kastede sig ikke ud i et forsvar for sig selv overfor fascismen og nazismen, disse Vorherrementalitetens absolutte sejre. Man tillod dermed forbrydelserne. De store ord forblev kun ord.

Men Kjeld Abells skuespil er ikke bare et politisk manifest, men en formulering af et universelt krav om stillingtagen og menneskelig engagement. Til enhver tid. Også i dag. Også af os.

Derfor er det blevet stående som en af de største klassikere i moderne dansk dramatik, og som sådan oplevedes det også Kristi Himmelfartsdag 1988 i Nr. Nissum.

Som tidligere teateranmelder måtte jeg endnu engang erkende, at amatører på grund af det fulde engagement – hele personlighedens indsats – tit får dybder og dimensioner frem, som bliver væk i de professionelle tekniske færdigheder.

Inger Øeby har i sin instruktion undgået unødvendige bearbejdelser af Kjeld Abells tekst. Vi er i 1930ernes Københavnske borgerhjem, hvor den ellers så ubetydelige kusine (Anna Sophie Hedvig) fra provinsen bringer forstyrrelse i de tilsyneladende så pæne, ordnede forhold. Hun siger pludselig, at hun har slået ihjel, hvorved idyllen begynder at revne.

Men desuden har Inger Øeby medtaget den slutscene, som andre opførelser har udeladt, skønt den dog sætter Anna Sophie Hedvigs skæbnsvangre handling i relief. Da hun står og taler til den dødsdømte, spanske soldat, som de beskyttede danskere ellers kun kender fra avisen, er de to ligemænd. For de har begge forsvaret deres lille verden af kærlighed, og

kun de ydre omstændigheder har bestemt planen på deres vidt forskellige handlinger. De har begge sagt nej – nej til det, der magtdominerer livet mellem mennesker ihjel, hvorved de sprænger pænheden, ligegyldigheden og alle former for udglattende selvretfærdiggørelser og undskyldninger.

Jesus smed også bomber under pænheden og ligegyldigheden. Og han »skød« sandelig også efter de magtmekanismer i mennesket, der kvæler kærlighedens udgangspunkter og dermed fjerner mulighederne for liv. Jesus gjorde rasende opmærksom på, at han ikke ønskede, at mennesket på nogen måde skulle spille Vorherre, hverken i forholdet til selve livets kendsgerning eller i forholdet til andre mennesker. Han sagde nej, så det rystede. I øgleunger!

Selv denne »rasende« Jesus er mange i stand til at pakke ind i pænhed, idylliseringer og flødeskumsglorier, så man kan få de direkte ord til livet nu på afstand og dermed undgå at risikere sig selv. Altså undgå at forholde sig etisk og dermed forsvare de værdier, der ikke kan lukkes ind i cirkulærer og eentydigheder.

Således korsfæstes Jesus for anden gang – af os.

Denne parallellitet mellem Jesus og Anna Sophie Hedvig ligger tydeligt mellem linjerne i skuespillet – f.eks. siger en af hovedpersonerne, at Biblen skal behandles pænt og endelig ikke ligge fremme, så den kan afstedkomme »vise« tanker = forstyrrende tanker. Jesu »raseri« er uvelkommen – ligesom Anna Sophie Hedvigs handling er uvelkommen.

Selvfølgelig må man ikke slå ihjel, Anna

HUSK:

Sommerelevstævne

i weekenden 27.-28. august

Program og tilmeldingsblanket
i næste nummer (først i august)

Sophie Hedvig må heller ikke, men man bør gennemtænke, hvad der sker, hvis man ikke griber ind overfor de kræfter, der kvæler livet. Er konsekvensen så ikke, til gengæld, at man tillader mord? Skal man da ikke bekæmpe sygdomme som fascisme og nazisme – med sig selv som indsats? Hvad, hvis vi ikke gør det? Hvor bliver livet så af?

Hvem kender ikke mobningssituationen, hvor en stor flok ser til, måske med dårlig samvittighed, måske frydefuldt, mens en hjælpeløs latterliggøres af nogle »større kammerater?« Jamen, hvorfor bliver man så stående uden at gribe ind – uden at sige nej, skønt man inderst inde synes, at det »forkerte« sker? Er konsekvensen så ikke, at man tillader forbrydelsen?

Dette er for så vidt baggrunden for Anna Sophie Hedvigs handling, for hun ved, hvad der sker, hvis hun ikke »myrder«. Konsekvensen er magtens sejr over kærligheden – »dødens«-sejr over »livet«. Denne indsigt er hendes motiv.

At sige nej til de kræfter, som f.eks. Hitler repræsenterede, inden de kommer til magten. At forebygge. At lukke øjnene helt op, inden det er for sent. Og ikke passivt sige ja til en udvikling, der kvæler alting.

I titelrollen viste Kirsten Olesen, at hun havde format til at løfte arven fra så betydelige kunstnere som Claus Pontoppidan og Astrid Villaume. Hun skabte helt fra grunden af en gribende Anna Sophie Hedvig, som levede i kraft af både fortvivlet rådvildhed og menneskelig styrke – spændingen mellem forsagthed og indre flammer. Kirsten gjorde det begribeligt, hvorfor ingen tror på, at den selvudslettende skolefrøken kunne dræbe et andet menneske, før hun med rejsning og værdighed går til bekendelse og forsvare sig. Kirsten gav et fremragende portræt af en lille kvinde, som hæver sig op over ubetydeligheden, fordi hun ikke lader stå til, da hele hendes tilværelse truer med at gå i stykker på grund af en magtsyg kollega – og dermed på

indtrængende vis illustrerer stykkets ide og perspektiv.

Lone Poulsen var ikke mindre fængslende som hendes modsætning, burgøjerfruen, hvis tilsyneladende overfladiskhed dækker over et ønske om for alt i verden at få fred og blive i det pæne og idylliske. Men da hun meget mod sin vilje tvinges til at tage parti, vokser hun i menneskelig format, og her var Lone ligeså stærk og gribende, som hun var morsom som pjanket pyntedukke i begyndelsen af stykket.

Men også Kristian Jakobsen som hendes borgeligt indsnævrede ægtemand og Henrik Hindbo som sønnen, der med kynisk nonchalance slyngede de væsentlige sandheder ud, var virkelig gode og rammende i deres roller. Benny Kjeldahl spillede direktør Holt med det gran af falskhed, som gør det troværdigt, at denne hensynsløse pengedyrker kun bemærker elendigheden, når den går på tværs af hans forretningsdispositioner – han, der dagligt

»myrder« livsværdierne, fordi han er ligeglad med disse, når der ikke kan tjenes penge på dem. Godt, Benny!

Iøvrigt var selv de mindre roller så udmærket besat, at intet kunne distrahere oplevelsen af Kjeld Abells værk fra 1939.

Fælles for dem alle var, at de i deres rolletegning på gribende vis fik stykkets ide og symbolik gjort så nærværende, at det blev hævet ud af situationsrammen fra 1939 – og gjort nutidig – uden adresserne til dengang blev ødelagt.

Det var kunst, som 10B og Inger Øby i allerhøjeste grad kunne være bekendt, og som var en stor sejr for teatertraditionen – og for Anna Sophie Hedvig.

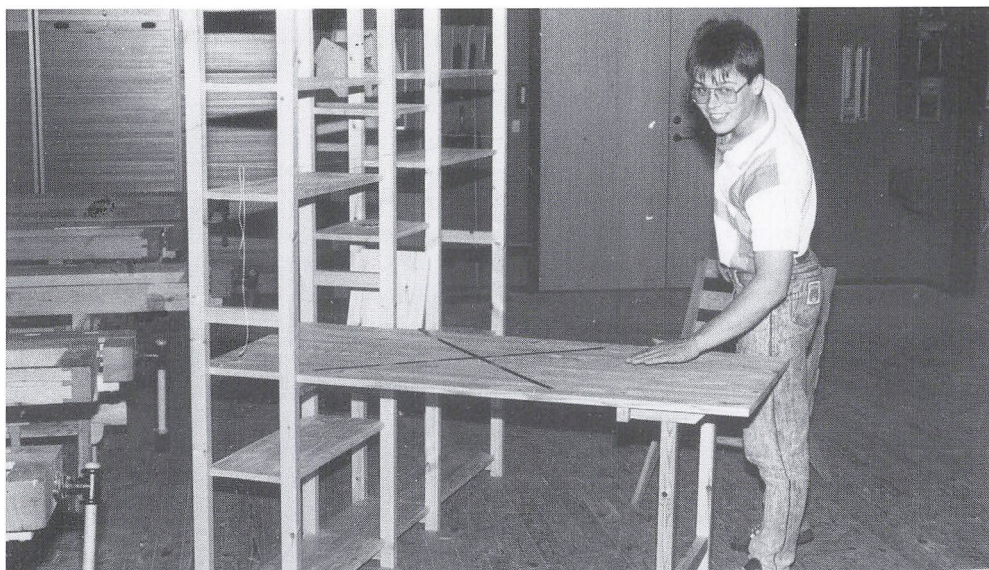
Iøvrigt håber jeg, at hun altid sejrer.

Arne R

I en fremragende analyse af Anna Sophie Hedvig (»En bog om Kjeld Abell«, 1961) analyserer professor K. E. Løgstrup vores tilboje-

Foto: Poul Trelborg.

Poul Skovhus gør det i træ! (Foto: Poul Trelborg).

lighed til at mene, at den værste vold og udnyttelse dog hindres af lov og ret.

Men for at citere ordret:

»Det er en misforståelse. Det er nemlig kun en bestemt *slags* misbrug, som man kan lovgive imod og gøre til genstand for retsforfølgelse. Enten skal der stå rent håndgribelige ting på spil, penge og ejendom, eller også skal magtmisbruget kunne konstateres objektivt. Men spørgsmålet er rigtignok, om ikke den vold og udnyttelse, der ikke forgriber sig på menneskers ting, og som ikke er til at konstatere rent sagligt, til tider griber dybest ind i menneskers liv og har de ulykkeligste følger. Magtsygen er opfindsom nok til på rent legal, ja næsten uskyldig vis at ødelægge sit offer og den er i givet fald tålmodig nok til at afvente den legale lejlighed. De »lovlige forbrydelser« kan godt være de værste. Magt er nemlig ikke kun et enten offentligt eller politisk fænomen. Men alle forhold mellem mennesker, også de rent hverdagslige, ja netop de er magtforhold og byder på chancer for et ligeså upåagtet som effektivt magtmisbrug. Det er forudsætningen for Anna Sophie Hedvigs handling. Hun ved

alt, hvad fru Møllers ondskab er i stand til, og hun ved, at den aldrig kan standses med nogen myndigheds hjælp. Med selve sin handling spørger hun os derfor, om der da ikke skal sættes en modstand ind mod en ondskab, der ikke bliver det bitterste mindre virkningsfuld og ødelæggende af, at den er og må være upåagtet af loven og retten«.

Arne R.

Kalender

14.-17. juni	Firedagestur.
18.-23. juni	Førjuniorkursus.
23.-25. juni	IM-skolernes årsmøde.
2.-8. juli	Forbundscamp.
22.-30. juli	Sommertur til Normandiet (Overtegnet).
6.-12. aug.	Sommerkursus (Hurtig tilmelding).
15. aug.	Skolestart.
27.-28. aug.	Sommerelevstævne.

Foto: Thomas F., 9.a.

Adresseforandringer

- 28-29 Peder Nielsen, Vester Hovedgade 28D,
7560 Hjerm.
1936 Ella Karlsen, Højgårdsparken 3,
9640 Farsø.
1941 Helen Jørgensen, Søndergade 24,
7570 Vemb.

Nørre Nissum Høj- og Efterskole

Kirkebyen 16, 7620 Lemvig. Telefon 07 89 1004
Elevernes tlf. 07 89 1107

Forstander: Niels Braad

Formand for bestyrelsen: Sognepræst H. K. Jørgensen,
7500 Holstebro

Nørre Nissum Høj- og Efterskoles Elevforening

Elevbladet udkommer sidst i hver måned, undtagen
januar og august.

Stof til elevbladet bedes tilsendt redaktionen senest
den 27. i måneden forud.

Redaktion:

Gerda og Niels Braad, Bjarne Jørgensen,
Arne Rasmussen.

Adresseændringer, ind- og udmeldelser til:
Gerda Braad, Kirkebyen 16, Nr. Nissum, 7620 Lemvig
Telefon 07 89 1004

Kasserer:

Gerda Braad, Høj- og Efterskolen
Telefon 07 89 1004

Elevforeningens gironummer: 803 62 33

Christensens Bogtrykkeri, Bogtrykkergården as, Struer

- 1955 Meta Dybdal, Sejrsgården 40,
6690 Gørding.
1959 Gunhild Mundbjerg, Kirkevænget 11,
Herrup, 7830 Vinderup.
66-67 Aksel Lodberg, Brønhøjvej 6, Grævlev,
8400 Ebeltoft.
67-68 Erland Sørensen, Floravej 11,
6960 Hvide Sande.
75-76 Hans J. Jensen, Kristiansgade 16,
7430 Ikast.
76-78 Ole Brun Jensen, Lyseng Allé 15,
8270 Højbjerg.
77-79 Kirsten Rasmussen, Holstebrovej 9b,
7800 Skive.
78-80 Conny Helgesen, Sneppevej 1,
2400 København NV.
78-80 Inge Ladegård Jakobsen, Tinghøjvej 27,
Vammen, 8800 Viborg.
78-81 Ruth Andersen, Møltrupvej 50,
7480 Vildbjerg.
81-82 Marie Busch, Østergade 31²,
6900 Skjern.
81-82 Torben Hyldgaard, Teglværksvej 30,
7323 Give.
81-82 Mette Jacobsen, Lyseng Allé 15,
8270 Højbjerg.
81-83 Ruth Klausholt, Kogtvedvænget 3,
5700 Svendborg.
81-84 B. Hedevang Jensen, Dalgasvej 29¹,
8600 Silkeborg.
82-84 Jens Erik Nielsen, Skårupvej 7,
7770 Vestervig.
82-85 Jette Nørby Larsen, c/o Ivar Strand,
Slemdalsveien 77, 0373 Oslo 3, Norge.
83-84 Vibeke Lundahl Bruun, Broargervej 19¹,
7500 Holstebro.

Menneske!

Menneske hvem er du,
 hvor går du hen?
 Krydses vore veje i dit tågede sind?
 Du går blandt andre, føler dig alene,
 de ser op til dig, ærer og frygter dig,
 men rigtige venner har du ej.
 Du lukker dig inde, vil være alene,
 sanser end ikke vi elsker dig.
 Af kød og blod, men et hjerte af sod,
 sort og hvid i en stadig strid.

Det hele er for sent, din titel er væk,
 bomben springer om et øjeblik.
 Du ser de andre, de løber bort,
 de skriger alle, hvid som sort.
 Du ser op, der står en sort,
 er det ikke ham du slog i fjor?
 Han ser på dig, vil han –?
 Han vil hjælpe dig.
 Du står der, han hjalp dig op,
 han ser på sin hånd, han ser på din,
 pludselig – Der kom et hvin.
 Han ligger der, bleg og stiv,
 det blev takken for at redde dit liv.

Barndomsårene, de var så skønne,
 ungdomsårene de var så kønne
 alderdommen, den gamle rønne,
 du er blevet gammel og grå,
 tænker på de unge dage,
 du pegede fingre af de grå.

Menneske, menneske,
 hvad kan vi gøre for dig?
 Vi ved du er magtskyg,
 men hvordan hjælper vi dig?
 Jeg hører dit sprog, men kender det ej,
 der tales aldrig om kærlighed.
 Menneske hvad vil du, hvor går du hen?
 Krydses vore veje i dit tågede sind?

Anna Dalgaard, 8. kl.

Han forsvandt

Han lå i sengen
 var syg, kræft
 En dag var han væk
 Hans krop lå på sengen
 men der var ingen sjæl.

Den sorte bil kom og kørte ham væk
 væk fra hans hjem
 væk fra hele denne verden
 han vil aldrig komme igen.

Dagen kom til det sidste farvel
 folk, gråd, kirken
 liget blev båret ud til stedet
 præsten bad den sidste bøn for ham
 jeg smed en blomst ned til ham
 – den sidste.

Hvor er det hårdt at miste
 den man holder allermest af
 men det er rart at vide
 at han stadig lever et andet sted.

Jette Hansen, 10.b.